

Varia

El mestratge en gai saber
del Dr. JOSEP ESTADELLA I ARNÓ

VISIÓ DE NIKO

LA FLOR APARAUADA

(Remembrant Ezequiel Llorach)

—Aquesta flor colorada
que perfuma el teu jardí,
guarda-la bé, dona amada,
per a mi.

Que la vetllí l'estelada,
que la gronxi el serení,
i l'arruixi la rosada
del matí.

Per espines circumdada,
que se sàpiga abscondí
quan retruny i una petjada
pel camí.

Jo vindré una matinada
per si es vol deixà colli;
jo vindré amb la mà enguantada,
(guant de llí).

Si es desmaia, enamorada,
(cada fulla un bell rubí
sobre neu immaculada)
quin festí!

La nostra hora és arribada
sabré dir-li, vina a mi,
que't vull veure desfullada
i morí!

—Aquesta flor colorada
no l'esperancis fadrí,
que la tinc aparaulada
des del jorn que va florí.

Ni veurà gerra argentada
ni trau de seda o setí
ni finestra assolellada
des d'on pugui refulgí.

Papallona perfumada,
cel enlaire fent camí,
al desmai d'una vesprada
volarà d'aquest jardí.

Entre els flocs de l'estelada
una veu li dirà així:
—Puja, puja, rosa alada,
amoretta, vina a mi.